

Tajkej Zaloszi dyrbeli my Mjeschnika a Levitu dla, to je, Sakonja dla wostacz; pschetož wonaj so na Bos winetaj, a nepomhataj temu wohemu Szlowefej. Kajž Pawol praji: Psches Sakon nebudže zadyn Szlowef prawy, ani wot Rjehow wumroženy.

Alle naposletku namaka so ton Samaritski, nasch luby Knes Krysztus, kotrehož jeho hegen Lud horjewšarž nechasche, ale dżeržachu jeho sa Bohana a wot Szerta wobšyneneho Szlowefa. Ton so po naschej Zaloszi horjebere, smuje a sawobali nam nasche Rany i Winom, a nalije nam je stym sbožnym Wolijom teje Nady, a wošme nasche Rjehi na so, kotrež won na swojim Szjeli nošy, a wedže nas tak do teje praweje Hospody, to je, do teje kšesšjanskeje Zyrkwje, a pschifaje Hospodarej, so by nas pytał. To so eži, kiž we prjedarškim Hamczi steja, a to Szłowo pschpowedaju.

Alle ta najwecza Guffa, kajž my na Bamžu, tych Biskopach a tajkich Borkawach widzimy, tajkeho swojeho Hamta lešder jara

hubenje wołada. Tak so te Zyrkwje, kajž Schpitalje, džež maju nešwjerneho, ljencho, nelubosneho Sastojuška, kiž tych Rborych jara hubenje lada. Pschetož woni dyrbeli Bože Szłowo prjedowacz, tak pak je pschšjehaju, kšryštusej dyrbeli Ludzi weš, a jim wot Rjehow pomhacz, tak pak jich love do nich satyfaju.

Tola pak widzimy, so nasch luby Knes Krysztus tajke swoje Schpitalje nochže dacz zylje sabinyč. Nechadža Bamž a Biskopi prawje prjedowacz, da nech jo wostaja, a czafaju, kajku Sdu naposletku sa to smjeja. Tu kšwilu sbudži nasch luby Knes Krysztus družich kšudych, hubenych a na Szwjeczi sazpenych Ludzi, kotriž jeho Szłowo wedu a tych bohich Rborych pytaju a ladaju, so psches to Evangelion kšwodaczu tych Rjehow a kšwječnemu Žiwenu pschindu. Pschetož beš tajkeho Prjedowanja možno neje kšajkemu Schazej pschindž. Tehodla dżaknimy so Bohu sa tajku Dobrotu i Wutrobu, a proschmy jeho, so by nas we tajkej Nady i dżeržecz a sbožnych sczinicz žył, Hamen!

Na schtyrnatu Nedželu po šwjatej Trojizy.

Za zu eže, Božo, i Wutrobu,
 Haj, šylej Moju kwalicz,
 A schudžom stwojeje Pomozu,
 Eži dżakny Wopor valicz;
 Moj Duch, a moja Wutroba,
 Ze stajnje i Džakej hotowa.
 Ežež Bohu Knešej dajče!

Kneže Božo, tak wele Dobrotow a Nady wopokasujesch nam schjednje! Kak krašnje kapaju kóžde Ežeto, kóždu Schtundu, haj kóžde Wokomiknenje twoje Stopy i Ecznosžu! So i Šiobom kwalicz, a prajčez možemy: Žiwenje (woboje duchomne a eželne) a Dobrotu sy ty nam wopokasał, a twoje Nedžbowanje je i dżeržako nasch Wodych. Alle kak nedžakomni smy my pscheczjwo tebi, tak so tebe stwojich Dobrotow prawje nepošnajemy, a so kšebi a kšwojeje Luboszi wot teho Šwjeta šylej Wutrobu newrocžimy, a tak husto twoje Szłowo, Wolu a Pucje sabydžemy a wopuschžimy. Ach staj nam to prawje psched Woczi, so bychmy so hanibowali tajkeho Nedžaka, a we Meni Jesušowym tonšamy tebi wotprošyli! Ach Jesuša dla sneš tež twoje nedžakomne Džeczi, a nepschestan nam dale Dobrotu wopokasač, ty Žorko sčejje Nady! Ach pošel jeno twojeho šwjateho Ducha do naschich Wutrobow, kiž by nam ton Ečš kwalbi wotewrił, kiž by nam te Szłowa nuž dał, kotrež bychmy kšwojeje Ežeži saspjewacz moli. Neč